

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. В., 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОС – В. в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СЖС

при участието на секретаря ВВУ
като разглежда докладваното от СЖС Гражданско дело № 20221300100092 по опис за 2022 година

Предявен е иск от С. Г. Г. чрез адв. П. Г. със съдебен адрес: гр.СЗ ул."СКБ I" №98, ап.6 срещу Прокуратурата на РБ с правно основание чл.2,ал.1,т.3,пр.2 от ЗОДОВ като претендира обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 100 000лв. и имуществени вреди в размер на 3 700лв., ведно със законната лихва върху всяка от сумите , считано от деня на увреждането до окончателното изплащане.

Твърди, че с влязло в законна сила на 29.03.2017г. Определение на В ОС №63 от 29.03.2017 г. по НОХД № 49/2017г. по описа на същия съд е прекратено наказателното производство против него по обвинителен акт, подаден от ОП-В.. Определението било постановено в производство по реда на глава 26 от НПК на основание чл.369 ал.4 от НПК / изм., бр. 63 от 2017 г., в сила към деня на постановяване на определението/.

С Определение № 66 от 06.04.2017г. по НОХД № 49/2017г. по описа на ВЯ ОС на основание чл.306 ал.1 т.1 от НПК съдът се е произнесъл по иззетите вещи/птици/като постановил отнемането им от него на основание чл.53 ал.2 б."а" в полза на държавата два броя ястребови орли намиращи се в СНЦ „ЗБ" СЗ ведно с транспортни клетки и качулки предадени с приемо-предавателен протокол от 28.03.2010г.на лицето И. И. К., служител в СНЦ „ЗБ" СЗ. След обжалване определението е отменено с Решение № 279/15.06.2017г. по ВНЧД № 654/2017г. на САС и делото върнато за ново разглеждане с указания към съда.

Постановено е ново определение №57/07.09.2017г. по НОХД № 49/2017г. на ВЯ ОС, с което на основание чл.53 ал.2 б."а" от НК, са отнети 2 бр. ястребови орли. Определението на ВОС е потвърдено с Решение №580/21.12.2017г. по ВНОХД №1359/2017г. на САС,което като необжалваемо е влязло в сила на 21.12.2017г.

Излага, че съгласно разпоредбата на чл.2 ал. 1, т.3 предл.2 от ЗОДОВ е налице основание за ангажиране отговорност на Държавата за вредите, причинени от разследващите органи и Прокуратурата при обвинения в извършване на престъпление, за извършването на което има влязъл в сила съдебен акт при който наказателното

производство е било прекратено на 29.03.2017г., а с произнасяне по веществените доказателства с определение от 21.12.2017г.

Твърди, че прекратяването на наказателното производство по чл.369ал.4 /отм./ от НПК се правява, на това, че деянието не е престъпление.

Посочва, че надлежна страна ответник по предявения иск за причинени неимуществени вреди за незаконно повдигнати обвинения в извършване на умишлено престъпление от общ характер, по което наказателното производство спрямо него е прекратено от съда, е Прокуратурата на РБ /ПРБ/. Излага, че в конкретния случай за това, че по отношение на него били повдигнати незаконни обвинения в извършване на престъпление, по което производството по обвиненията са окончателно прекратени от съда, с влязъл в сила съдебен акт е отговорна ПРБ.

Излага, че петгодишната давност за завеждане на иска е започнала да тече от 29.03.2017г. деня на влизане в сила на определението за прекратяване на производството по НОХД 49/2017г. на В ОС и съответно изтича на 29.03.2022г., респ. с постановеното Решение от 21.12.2017г. по ВНОХД №1359/2017г. на САС, с което е потвърдено определението на В ОС по чл.53 ал.2 б."а" от НК, за разпореждане с веществените доказателства, с което са отнети 2 бр. ястребови орли в полза на държавата, което е неразделна част от определението за прекратяване на нак.производство.

Твърди, че наказателното производство срещу него продължило 7 години и бил ангажиран непосредствено с множество процесуални действия. Като краен резултат през седемте години имал общо 15бр. наказателни дела пред трите инстанции /ОС В., АС С, ВКС/, като излага последователно извършените процесуални действия и неговата ангажираност с наказателното производство.

Пет пъти бил привличан в качеството на обвиняем по ДП и е давал обяснения.

В съда били внесени 4 бр. обвинителни акта от ОП-В., по които били образувани 4 бр. наказателни дела пред В ОС /НОХД №368/2011г. , НОХД №340/2013г. , НОХД №176/2015г. , НОХД №49/2017г. , по които са постановени съдебни актове.

Пред ВЯ ОС били образувани и частни наказателни производство по ЧНД №82/2015г., ЧНД №26/2016г. и ЧНД №361/2016г. по които са постановени определения.

По подадени протести и жалби пред САС /САС/ били образувани, разгледани и постановени съдебни решения по 7бр. въззивни производства /ВНОХД №554/2012г., ВНОХД №407/2013г., ВНОХД №1150/2014г., ВНЧД №189/2014г., ВНЧД №1145/2015г., ВНЧД №654/2017г., ВНОХД №1359/2017г./.

Пред ВКС, по внесено искане от главния прокурор, е разгледано и постановено решение по едно КНД №1107/2016г. на Второ наказателно отделение.

Повдигнатите обвинения и срещу него били различни в различните периоди от време - по чл.242 ал.1 б."б" вр. с чл.18 ал.1 от НК, за тежко умишлено престъпление с предвидени наказания лишаване от свобода до 10 години и глоба от 20 000лв. до 100000лева, по чл.278 в, ал.4 от НК с предвидено наказание до 5 години лишаване от свобода и глоба от 1000 до 5000 лева, по чл.316 вр. с чл.308 от НК с предвидено наказание до 3 години лишаване от свобода.

В продължение на една година имал наложена принудителна административна мярка ПАМ „забрана за напускане пределите на РБ.

С Постановление от 27.10.2010г. по ДП №313/2010г. по описа на ОД на МВР В. бил привлечен в качеството на обвиняем, затова че на 27.03.2010г. на ГКПП „Ф." - В. направил опит да пренесе през границата на страната от Р.Б за РР без знанието и разрешението на митниците два орела от вида ястребов орел /Hieraaetus Fasciatus/ като за целта използвал неистински документи, а именно сертификат на Министерството на околната среда и водите

с вх.№НСЗП - 10 ВГ 0020/03.02.2010г. и сертификат на Министерството на околната среда и водите с вх.№НСЗП - 10 ВС 0019/03.02.2010г. - престъпление по чл.242 ал.1 б."Б" във вр. с чл.18 ал.1 от НК и не са налице основания за прекратяване на наказателното производство.

На същата дата е бил проведен и разпита му като обвиняем.

С Постановление от 09.03.2011г. на ОП В., като е взето предвид, че предвиденото в чл.242 ал.1 б."б" от НК деяние е за тежко умишлено престъпление за което закона предвижда наказание лишаване от свобода до 10 години и глоба от 20 000 до 100 000 лв., на основание чл.68 ал.1 във връзка с чл.199 от НПК му е наложена забрана да напуска пределите на РБ до окончателното приключване на образуваното срещу него досъдебно производство във всички съдебни инстанции.

С последващите постановления за привличането му в качеството на обвиняем и обвинителните актове актове обвиненията срещу него били прецизирани от разследващите органи и прокуратурата.

Твърди, че в резултат от воденото срещу него наказателно производство през досъдебната и съдебна фаза е претърпял нематериални вреди, изразяващи се в психически, емоционални болки и страдания, загуба на самочувствие, притеснение, злепоставяне, несигурност, неспокоен сън. Чувствал се угнетен, изпитвал неудобство да обясни на децата си защо има заведени срещу него дела, отклонявал срещите с приятели, когато пребивавал на територията на страната.

Поддържа, че срещу него се е развила кампания, проведена в интернет пространството попречила му да реализира проект и целяща да го злепостави.

Имал виеше образование - икономическо и микробиология, има три деца, председател е на Съвета на директорите на „П“ АД, заемал е длъжност финансов директор в „ИАМ“ с изнесен офис в Р., което налагало пътуване извън страната. Наложената административна мярка забрана за напускане на страната довела до невъзможност за изпълнение на трудовите задължения и работодателя отказал да удължи сключения за 6 месеца срочен договор. Впоследствие след вдигане на ПАМ сключил договор и работил в генетична лаборатория в М.

Излага, че за участието му във всяко отделно процесуално действие се налагало да пътува до Б, за което изразходил средства за закупуване на самолетни билети, отсъствие от работа за идване в страната, злепоставяне пред работодателя, където имал утвърдено име.

Принудителна административна мярка била репресивна спрямо него Накърнено било основното му конституционно право на труд, както и на свободно придвижване, съгласно Договора за функциониране на европейския съюз.

Твърди, че продължителното водене на наказателно производство оказало влияние върху начина му на живот, неговата психика, променил се като личност и мироглед, повлияло върху личния и социалния му живот и контакти, семейните отношения.

Излага, че имал главоболие, повишено кръвно налягане, безсъние, не се хранил редовно, не желал и отбягвал да посещава места и срещи с повече хора. Изпадал в състояние на депресия преди всяко явяване пред органите на досъдебното производство и в съда.

Твърди, че и понастоящем търпи санкции от воденото срещу него наказателно производство, имало съставен и документ, като лице свързано с престъпление срещу дивата природа с обявяването му чрез Интерпол - Б със зелена бюлетина. Това обстоятелство му създавало пречки при всяко пътуване и преминаване през летищата, независимо от държавата, през която се осъществявало пътуването.

Излага, че в резултат на незаконосъобразните действия на прокуратурата и органите по разследването довели до постоянен психически тормоз.

Твърди, че в резултат на незаконосъобразните действия на прокуратурата са му причинени и имуществени вреди, свързани с воденото досъдебно производство и 17бр. съдебни наказателни производства за ползване на адвокатска защита, за което е изплатил възнаграждение общо в размер на 3700лв.

Отправя искане към съда да осъди ответника да му заплати претендираните суми. Прави искане за присъждане на разноски по делото. Представя доказателства и прави доказателствени искания.

В законния едномесечен срок по чл.131 ГПК ответникът- Прокуратура на РБ- е подал отговор срещу иска. Навежда възражения за недопустимост на предявените претенции. Излага, че фактическото основание от което ищецът С. Г. черпи права не е сред изчерпателно посочените в чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ. Алтернативно, оспорва исковата претенция за неимуществени вреди, като неоснователна, недоказана и завишена.

Оспорва и претенцията за законна лихва върху претендираните суми, считано от „деня на увреждането“, тъй като при евентуална доказаност на иска, началния момент на забава е влизането в сила на акта за прекратяване на наказателното производство.

Прави възражение за изтекла погасителна давност, на основание чл. 111, буква „в“ от ЗЗД, за претенцията за лихви за периода с начална дата - деня на увреждането, включително от прекратяването на наказателното производство на 29.03.2017 г., до датата на завеждане на исковата молба, тъй като са изминали повече от три години.

Оспорва твърдените от ищеца неимуществени вреди.

Посочва, че наложена мярка за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на страната“, не е била спазена от ищеца, тъй като наказателното производство е било спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 1 от НПК във връзка с чл. 25, ал. 1, т. 2 от НПК - разглеждането на делото в отсъствието на обвиняемия би попречило разкриването на обективната истина.

Твърди, че ищецът бил задържан на 08.07.2015 г. в М. на летище „Д. по подозрение за извършване на престъпление по чл. 226, ал. 1 от НК на Р. - контрабанда на 25 яйца на птицата сокол скитник включена в Червената книга на Руска Федерация и е бил привлечен като обвиняем по наказателно дело №45/200 с мярка „задържане под стража“ до 08.04.2016 г.

Излага, че в претендирания от ищеца период срещу същия се е водило друго наказателно преследване в друга държава, като е бил задържан под стража за срок от девет месеца, което от своя страна води до невъзможността за разграничаване на твърдените от същия морални вреди.

Оспорва предявения иск и по размер, като прекомерно завишена.

Отправя искане към съда да отхвърли предявените искове от ищеца.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е и прието НОХД №340/2013г и приложените към него наказателни производства.

При тези данни съдът приема за установено следното от фактическа страна:

С Постановление от 27.10.2010г. по ДП №313/2010г. по описа на ОД на МВР В. ищецът бил привлечен в качеството на обвиняем, затова че на 27.03.2010г. на ГКПП „Ф.“ - В. направил опит да пренесе през границата на страната от Р.Б за РР без знанието и разрешението на митниците два орела от вида ястребов орел /Hieraetus Fasciatus/ като за целта използвал неистински документи, а именно сертификат на Министерството на

околната среда и водите с вх.№НСЗП - 10 BG 0020/03.02.2010г. и сертификат на Министерството на околната среда и водите с вх.№НСЗП - 10 BC 0019/03.02.2010г. - престъпление по чл.242 ал.1 б."Б" във вр. с чл.18 ал.1 от НК и не са налице основания за прекратяване на наказателното производство /л.160 от ДП/. На същата дата е бил проведен и разпита му като обвиняем /л.162 от ДП/.

Между страните не е спорно, че на ищеца е наложена принудителна административна мярка „забрана за напускане пределите на РБ“ в досъдебното производство.

С Постановление от 01.09.2011г. по ДП 313/2010г. на ОД на МВР ищецът е привлечен в качеството на обвиняем, затова, че на 27.03.2010г. задържал екземпляри от европейски застрашени диви гръбначни животни - два орела от вида ястребов орел /*Hieraetus Fasciatus* /, без необходимото за това разрешение по чл.48, чл.49 и чл.85 от Закона за биологичното разнообразие, както и на Наредба №8/12.12.2003г. за реда и условията за издаване на разрешителни за изключенията от забраните въведени със Закона за биологичното разнообразие за животинските и растителните видове от Приложение №3 за животинските видове от Приложение №4, за всички видове диви патици, извън тези по Приложение №3 и Приложение №4, и за използване на неселективните уреди, средства и методи за улавяне и убиване от Приложение №5, издадена на основание чл.51 от Закона за биологичното разнообразие - **престъпление по чл.278 в ал.4 от НК** и не са налице основания за прекратяване на наказателното производство /л.275 ДП/. На същата дата бил разпитан като обвиняем.

На 02.09.2011г. е извършено предявяване на разследването, за което е съставен протокол и направил искане за прекратяване на досъдебното производство поради несъставомерност на обвинението /л.279 ДП/.

На 06.12.2011г. пред ОС-В. е внесен обвинителен акт от страна на ОП-В. с обвинение срещу ищеца за престъпление по чл.278 в, ал.4 от НК и е образувано **НОХД №368/2011г.** по описа на ОС В.. Производството по делото е разгледано в 2 съдебни заседания на 17.02.2012г. и 20.04.2012г., видно от приложеното дело.

На 20.04.2012г. ОС-В. се е произнесъл с присъда, с която ищецът е признат за виновен по посоченото по горе обвинение и му е наложено наказание 2 години и 6 месеца лишаване от свобода, като на основание чл.66 от НК съдът е отложил изтърпяването му за срок от 4 години. Наложена му е и глоба в размер на 3000 /три хиляди/ лева. Обжалвал присъдата.

С Решение № 241/12 от 19.07.2012г. по ВНОХД №554/2012г. по описа на САС съдът отменил изцяло присъда №16/20.04.2012г. постановена по НОХД №368/2011г. на ОС В. и върна делото на ОП-В. /делото е приложено/.

С постановление от 25.09.2012г. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл.278 в, ал.4 от НК и не са налице основания за прекратяване на наказателното производство/л.306 ДП/.

На 26.10.2012г. на ищеца е повдигнато обвинение с постановление от същата за престъпление по чл.278 в, ал.4 от НК /отм. С ДВ бр.33 от 2011г. в сила от 27.05.2011г./ от НК вр. с чл.38 ал.1 т.6 от Закона за биологичното разнообразие във вр. с чл.3 т.1 б.Б" от Регламент 338/97 на Съвета на ЕС и във вр. чл.4 ал.1 от Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета на ЕС и не са налице основания за прекратяване на наказателното производство /л.323 ДП/.

На 07.11. 2012г. от ОП-В. е внесен обвинителен акт пред ОС-В. и е образувано **НОХД №350/2012г.** по описа на В ОС /делото е приложено/.

С Присъда №13 от 13.02.2013г. ищецът е признат за виновен, като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 2 години и глоба в полза на държавата 3000 лева.

На основание чл.66 ал.1 от НК изпълнението на наказанието лишаване от свобода е отложено за срок от три години. На основание чл.53 ал.1 б."а" от НК в полза на държавата са отнети 2 броя ястребов орел с клетките.

Обжалвал присъдата на ВОС за което било образувано ВНОХД №407/2013г. по описа на САС /делото е приложено/.

С Решение № 326 от 08.10.2013г. на САС е отменена присъда №13/13.02.2013г. по НОХД №350/2012г. по описа на В ОС и делото отново е върнато на прокурора с указания за отстраняване на недостатъци в ОА и относно формулиране на обвинението./л.333 ДП/

На 20.11.2013г. с постановление ищецът е привлечен в качеството на обвиняем по две обвинения –

1. затова че на 27.03.2010г. на ГКПП „Ф.“ - В. задържал екземпляри от европейски застрашени диви гръбначни животни два орела от мъжки пол от вида ястребов орел / *Hieraetus Fasciatus*/ без необходимото за това писмено разрешение на Министъра на околната среда и водите или оправомощен от него заместник министър по чл.49 ал.1 т.1 и ал.2 от Закона за биологичното разнообразие в съответствие Наредба №8/12.12.2003г. за реда и условията за издаване на разрешителни за изключенията от забраните въведени със Закона за биологичното разнообразие за животинските и растителните видове от Приложение №3 за животинските видове от Приложение №4, за всички видове диви патици, извън тези по Приложение №93 и Приложение №94, и за използване на неселективните уреди, средства и методи за улавяне и убиване от Приложение №5, издадена на основание чл.51 от Закона за биологичното разнообразие - престъпление по **чл.278 в ал.4 от НК**/ отм. с ДВ бр.33 от 2011г. в сила от 27.05.2011г./ във вр. с чл.2 ал.2 от НК вр. с чл.49 ал.1 т.1 и ал.2 от Закона за биологичното разнообразие във вр. с Наредба №8/12.12.2003г. и не са налице основания за прекратяване на наказателното производство.

2. Затова че на 27.03.2010г. на ГКПП „Ф.“ - В. пред ВЛР - младши експерт в сектор „Митническо разузнаване и разкриване на трафик“ в митница гр.Л , съзнателно се ползвал от неистински официални документи, а именно сертификат на Министерството на околната среда и водите с вх.№ НСЗП - 10 BG 0020/03.02.2010г. и сертификат на Министерството на околната среда и водите с вх.№НСЗП - 10 BG 0019/03.02.2010г, на които е придаден вид, че са издадени от Министерството на околната среда и водите, като от него за самото им съставяне не може да се търси наказателна отговорност - престъпление по **чл.316 във вр. с чл.308 ал.1 от НК./л.338 ДП/.**

На 16.12.2013г. пред В ОС срещу ищеца е внесен обвинителен акт по който е образувано е НОХД №340/2013г. по описа на В ОС /приложено по делото/.

С Разпореждане №162 от 21.12.2013г. по НОХД 340/2013 г. по описа на ОС В. съдът е прекратил наказателното производство спрямо ищеца по чл.316 вр. с чл.308 ал.1 от НК.

С Определение № 140/25.04.2014г. по НЧД№189/2014г. на САС е отменено разпореждането на В ОС за прекратяване и делото е върнато на съда за разглеждане по същество.

С Присъда №40 от 08.10.2014г. по НОХД 340/2013г. В ОС ищецът е признат за виновен по въведеното първо обвинение по чл.278в ал.4 от НК и му е наложено наказание 2 години лишаване от свобода , което наказание е отложено за изтърпяване на осн чл.66 от НК за срок от три години, осъден е и да заплати глоба в размер на 2000лв. По въведеното престъпление по чл.316 във вр. с чл.308 ал.1 от НК е оправдан. Присъдата е протестирана от ОП-В..

С Решение № 66 от 09.03.2015г. по ВНОХД №1150/2014г. на САС е отменена изцяло присъда №40 от 08.10.2014г. на ОС В. постановена по НОХД 340/2013г. като неправилна и незаконосъобразна и делото е върнато на прокурора.

С Определение №88 от 09.04.2015г. по ч.н.д. №82/2015г. по описа на ОС В. съдът е върнал делото на прокурора, като е дал възможност на ОП В. в три месечен срок от получаване на определението на съда да внесе делото за разглеждане със съответен акт. Произнасянето на съда е по молба на ищецът до ОС-В. с искане да бъде приложена процедурата по чл.369 от НПК./делото е приложено/.

На 02.07.2015г. от ОП-В. е внесен обвинителен акт срещу ищеца за извършени престъпления на 27.03.2010г. от които първото по чл.278 а ал.4 от НК и чл.316 вр. с чл.308 ал.1 от НК и е образувано **НОХД № 176/2015г.** по описа на ОС-В. /делото е приложено/. С определение от 13.11.2015г. съдът постановил прекратяване на съдебното производство по НОХД №176/2015г. на В ОС и върнал делото на прокурора с указания.

ОП-В. е подала частен протест срещу определението за прекратяване от 13.11.2015г.

С Определение № 359 от 16.12.2015г. по ВНЧД №1145/2015г. на САС е потвърдено определение от 13.11.2015г. на В ОС по НОХД 176/2015г./делото е приложено/.

На 28.01.2016г. ищецът подал молба пред ОС-В. за продължаване на производството по реда на 368-369 от НПК с искане за прекратяване на наказателното производство на основание чл.369 ал.4 от НПК, затова че ОП В., след като е получила на 23.12.2015г. съобщение за определението на САС не внесла обвинителен акт в едномесечен срок , който е изтекъл на 23.01.2015г.

С Определение №31 от 05.02.2016г. постановено по ЧН Д №26/2016г. на ОС-В. на основание чл.369 ал.4 във вр. с ал.3 от НПК съдът е прекратил наказателното производство по ДП № 3М 313/2010г. по описа на ОД на МВР В. пр.преписка №851/2010г. по описа на ОП-В. срещу него /делото е приложено/.

С Решение №299 от 20.12.2016г. по КНД №1107/2016г. на Второ наказателно отделение на ВКС е възобновено НЧД №26/2016г. по описа на ОС-В., отменено е определение № 31/05.02.2016г. постановено по НЧД №26/2016г. и в делото е върнато на съда за изпълнение на указанията, дадени в мотивите на решението /делото е приложено/

Образувано е ЧНД 361/2016г. по описа на ВОС. С Определение в закрито заседание от 05.01.2017г. е прекратено съдебното производство по делото. Върнал е делото на прокурора за отстраняване на процесуалните нарушения в месечен срок./делото е приложено/.

На 21.02.2017г. ОП-В. е внесла в ОС-В. обвинителен акт срещу ищеца за престъпление по чл.278 в ал.4 от НК/ отм. с ДВ бр.33 от 2011г. в сила от 27.05.2011г./ във вр. с чл.2 ал.2 от НК вр. с чл.49 ал.1 т.1 и ал.2 от Закона за биологичното разнообразие във вр. с чл.2 т.1 от Наредба №8/12.12.2003г. във вр. с чл.3 т.1 б.Б" от Регламент 338/97 на Съвета на ЕС във вр. с чл.4 ал.1 от Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета на ЕС и за престъпление по чл.316 във вр. с чл.308 ал.1 от НК.

Образувано е НОХД №49/2017г. по описа на ОС-В. /делото е приложено/.

С определение № 63 от 29.03.2017г. по НОХД № 49/2017г. на ВОС, съда е прекратил наказателното производство на основание чл.369 ал.4 от НПК, поради неизпълнение на указанията на ВОС и САС. Определението е влязло в сила на същата дата - 29.03.2017г., като необжалваемо.

С определение № 66 от 06.04.2017г. по НОХД №49/2017г. ВОС по реда на чл.306 ал.1 т.1 от НПК на осн. чл.53 ал.2 б."а" е отнел в полза на държавата 2 бр. ястребови орли. Ищецът обжалвал определението.

С Решение №279 от 15.06.2017г. по ВНЧД 654/2017г. на САС е отменено определение №66/06.04.2017г. на ОС-В. и върнато на ВОС с указания /делото е приложено/.

С Определение №57 от 07.09.2017г. по НОХД №49/2017г. на ОС В. на осн. чл.53ал.2 б." а" от НК съдът е постановил отнемане на 2 броя орли с качулки и метални клетки.

Определението на съда е обжалвано пред САС. С Решение №580 от 21.12.2017г. по ВНОХД 1359/2017г. състав на САС е потвърдено определение от 07.09.2017г. по НОХД №49/2017г. на В ОС.

От постановленията за привличане на ищеца в качеството на обвиняем се установява, че му е била наложена мярка за неотклонение „подписка“, която не е променяна до прекратяване на наказателното производство.

По наказателното производство ищецът е извършил разходи за адвокатско възнаграждение, както следва: По договор за правна защита и съдействие от 27.10.2010г. платени в брой 200лв., договорът е приложен на л.164 от ДП 313/10г./. По договор за правна защита и съдействие от 01.09.2011г. платени в брой 500лв., договорът е приложен на л.281 от ДП 313/10г./.

По приложеното НОХД№368/2011г. по описа на ОС-В. се установява, че по делото не е приложен договор за правна защита и съдействие от 16.04.2012г. за договорена и изплатена в брой 3000лв., поради което настоящият състав приема, че ищецът не е извършил този разход.

От дипЛ за висше образование серия А 84 №001724 на Висшия икономически институт „К.М“ се установява, че ищецът притежава висше образование с квалификация „икономист“.

През период 14.09.2011 до 06.02.2012г. ищецът заемал длъжността „ФМ“ в „ИАМ“ АД, видно от Служебна Бележка за работа изх.№180/27.05.2021г., заверено копие.

От писмо от 03.05.2012г. се установява, че до ищеца било отправено предложение за работа в „NOVO GENE“ LTD, генетична лаборатория, М.

Ищецът имал Договор за наем, сключен между него, като наемател и МР, като наемодател за 1 година от 15.05.2012г. до 15.05.2013г. с предмет: жилище-апартамент 12, бл.23, Хевър Колт, Трик-ил-Молета, Свиеги, продължен с писмено споразумение между страните от 06.05.2013г. и писмено споразумение от 01.05.2014г. до 15.05.2015г.

Приложен е сертификат за поведение №825266, форма А на Главно полицейско управление, М от 29.12.2020г., който удостоверява, че ищецът е лице с добро поведение.

От писмо /л.45 от делото/ рег№А-6591/05.03.2021г. на МВР-Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ се установява, че на ищеца С. Г. е издадена зелена бюлетина от Международната организация на криминалната полиция – ИНТЕРПОЛ, свързан с престъпление срещу дивата природа, като този бюлетин има предупредителна цел.

С Решение от 30.09.2016г. на Домодедовския градски съд, Московска област на РФ постановено по наказателно дело №1-339/2016г се установява, че: ищецът С. Г. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление, предвидено в чл.258.1, част 1 от Наказателния кодекс на РФ, и му възлага наказание под формата на поправителен труд за период от 1 година и 10 месеца с удържане в пренос на държавата на 15% от заплатата на осъдения.

Признат е за виновен в извършване на престъпление, предвидено в чл.226.1, част 1 от Наказателния кодекс на РФ и му налага присъда за лишаване от свобода в срок от 3 години и 6 месеца с глоба от 800000 рубли без ограничение на свободата.

Въз основа на част 3, чл.69 от Наказателния кодекс на РФ, при съвкупност от престъпленията чрез частично събиране на наложеният присъди окончателно определя на С. Г. присъда лишаване от свобода за срок от 4 години с глоба от 800000 рубли без

ограничение на свободата, с изтърпяване наказанието в поправителна колония.

Съдът на РФ е постановил с решението мярката за задържане на Г. да остане непроменена под формата на задържане под стража, датата на изтърпяване на наказанието се изчислява от 30.09.2016г. да се зачете към срока на изтърпяване наложеното наказание и периодът задържане под стража от наказанието му от 08.07.2015г. до 30.09.2016г. включително.

От мотивите на решението се установява, че деянието за което е осъден ищецът се изразява в това, че на 08.07.2015г. на летище Домодедово незаконно придобил, укривал и пренасял на територията на РФ 25 броя яйца на вида орел скитник, принадлежащи на видове Внесени в Червената книга на РФ и защитавани от международните договори на РФ.

От писмо изх.№99-Н-Т-25/18 от 10.05.2019г. до ВКП отдел“Международен“, относно: процедура по трансфер на осъдения български гражданин – ищецът С. Г. се установява, че същият е освободен на 01.08.2018г. от местата за лишаване от свобода на територията на РФ, след като същия е изтърпял наложената му присъда с решението от 30.09.2016г. на Градски съд в Д., М.област.

По делото са събрани и гласни доказателства.

Свидетелят С С.О – син на ищеца е заявил, че е военен пилот в транспортна авиация. Базата е на летището в С.

Знае за воденото наказателното производство срещу баща му. Когато е започнало делото е бил 9-10-ти клас. Тогава ищецът е живял в С. Не знае, дали на баща му е била наложена административна мярка да не напуска пределите на страната. Свидетелят е бил около 11-ти клас, когато ищецът се е преместил да живее в Р., след това в М. Виждал го много рядко, когато идвал в Б и много-често причината била делата. Делата се отразили финансово на ищеца, имал разходи за транспорт, хотели. Довели и до проблеми в работата и емоционални също. Посочва, че когато започнали наказателните дела родителите му били разведени и той живеел с майка си. Още в началото на делата се отчуждил от ищеца, възприемал го като престъпник, защото го съдели. Майка му не искала той да се вижда с ищеца. Отношенията им се променили. Преди делата се виждали често всяка събота и неделя, понякога и през седмицата, а след това по-рядко. Ищецът се чувствал виновен за отношението на свидетеля към него. Опитвал се да му обясни, че е невинен, но той не можел да му има предишното доверие. Тогава той нямал самочувствие да му дава насоки, както преди, а тогава, в онази възраст свидетелят имал нужда от това. През 2019г. ищецът пътувал за Д. и на летището в Д. бил спрял и върнат обратно в Б. Не знае от къде е бил полетът на баща му за Д.. Тогава разбрал, че ищецът имал червена бюлетина в Интерпол. Той лично пускал питания, за какво е бюлетината. Конкретен отговор не получили.

Ищецът се променил и не бил същият човек какъвто бил преди водене на делата. Посочва, че ищецът има две висши образования - икономическо и биологическо. Знае английски, руски и френски език. Знае, че е работил и в застрахователна компания с изнесен офис в Р.. Свидетелят заявява, че не знае кога са приключили делата във В.. Знае, че ищецът е бил задържан в Р., но не знае причината.

СВИДЕТЕЛЯТ ВГ е заявил, че живее и работи в С. Занимава се с екстремни спортове.

Познава ищеца от 1996-97-ма година и имали приятелски отношения. Виждали се 3-4 пъти годишно. Нямали ежедневен контакт. Знае, че имал проблеми със съда, че се е водило дело от 2010г до към 2017-2018г. Били го обвинили за някакви животни и птици.

Тогава ищецът бил в С. Работел, като ходел до Р., работел и в А.. В периода, в който се водело делото, доста се променил, като емоция. Трудно се виждали, като се виждали в заведение на по бира, той дори и бира не пие. Споделил му, че иска да си намери работа извън Б. Бил разочарован от отношението на властите заради тези дела, които се водят срещу него. Не знам да са се водили други наказателни дела срещу ищеца. Бил притеснен за възрастните си родители в Б., криел от баща си, че го съдят, за да не го притесни. Имал проблеми със семейството си, по-скоро негативни от към тях. Не искал да се вижда с децата си, защото това което преживявал, си го изкарва върху тях. Ходел редовно в М и после постоянно заживял там. В М живее поне от 6-7 години и вижданията им доста се разрешили. Знае, че се е връщал от чужбина заради тези дела, тогава се виждали и му е споделил, че идва за дела. Идвал от А., от Р.. Споделил му, че във В. искат да го вкарат в затвора и за някакви имуществени вреди, за някакви пари. Споменавал му, че тези дела се водели за някакви птици. Споделил му, че при излизане в чужбина са го спирали на границата и имал проблеми, имал някаква бюлетина от Интерпол. Свидетелят предполага, че има връзка между наказателното дело във В. и тази червена бюлетина. Бюлетината била наложена пак заради някакви птици и затова прави връзка с делото във В.. Ищецът му споделил, че доста му пречи на работата, тъй като била свързана с много командировки в чужбина. Казвал му, че са го спирали в чужбина и не е могъл да си свърши работата, за която е пратен и доста негативно му е повлияло. Спирали го в Р. и А. на границата и доста време е имало допълнителни проверки и после чак е влизал в страната

Техен общ приятел - В. казал на свидетеля, че не иска да кореспондира със С. заради водените срещу него дела. Имало информация в интернет срещу него, че е големия престъпник, но не знае кой е източникът. Пишело, че бил хванат във В., арестували го, завели дело, че бил контрабандист. За периода, в който е съден, бил председател на Съвета на директорите на фирма във СЗ. Ищецът заради делото напуснал Б. Казвал му, че е разочарован от съдебната система в Б, от цялостната политика в това отношение и му трябва нещо по-спокойно и затова напусна Б.

Съдът не кредитира показанията на свидетелите, в частта, в която излагат информация предадена им от ищеца, който е заинтересована страна по делото, както и изразяват свои предположения за факти и обстоятелства по делото за които нямат лични възприятия, съгласно чл.172 от ГПК.

СВИДЕТЕЛЯТ И. И. К. дава показания, че е управител на спасителен център за диви животни на Сдружение „ЗБ“ - СЗ и е специализирано звено за лечение и рехабилитация на редки диви животни. През март - 27.03.2011 г. били конфискувани, иззети два ястребови орела на границата Ф.-В. от лицето С. Г., който бил заявил, че ги транспортирал към Франция. Заявява, че птици били физически здрави, но според него, били взети от дивата природа, защото били агресивни. Не били от зоопарк или соколарски център. Сдружението имало контакти в целия ЕС със структури, подобна на тяхната. Посочва, че ищецът Г. е известен на цялата природозащитна общност в Б. Има десетки организации, които са имали сигнали срещу това лице много пъти, че има ограбвания на гнезда, взимане на птици, прехвърляне през границата, още от 90-те години. Имало още 4 случая с участието на Г..

От медиите научил, че ищецът бил заловен на летището в Домодедово с голям брой яйца на редки соколи и пред граничните полицаи на митницата казал, че са кокоши яйца. От комуникации между центрове за спасяване на птици и редки видове животни, чул за ищеца има зелена бюлетина в „Интерпол“. По вътрешни комуникационни канали получавали запитвания от други подобни центрове от Европа за С. Г., във връзка с дейности, свързани с пренасяне на птици през граници и вътрешно в страната. Посочва, че сдружението и центъра не е неправителствена организация, поради което не може да дава

официална информация, а комуникират със сродни центрове в цяла Европа и извън Европа.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира следното от правна страна:

Предявените иски са с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ.

Отговорността на Държавата по ЗОДОВ е обективна. Държавата отговаря за вреди причинени на граждани вследствие незаконни действия или бездействия на нейни органи или длъжностни лица. В чл. 2 от закона са изброени незаконните действия, ангажиращи отговорността на Държавата, извършени от правозащитните органи.

Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ отговорността на държавата за вреди, причинени на гражданите от органите на Прокуратурата в случая е фиксирана при строго определени условия, а именно: незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление.

Основателността на предявените иски предполага кумулативната наличност на следните предпоставки: 1/ спрямо ищеца да е било повдигнато обвинение в извършване на престъпление от общ характер; 2/ да е оправдан с влязла в сила присъда или наказателното производство да е прекратено на някое от основанията на чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ; 3/ да е претърпял твърдените неимуществени и имуществени вреди и 4/ между незаконното действие на правозащитните органи и неблагоприятните неимуществени и имуществени последици /вредите/ да е налице причинно-следствена връзка.

Елементите от горепосочения фактически състав трябва да се установят при условията на пълно и главно доказване от ищеца - чл. 154, ал. 1 ГПК.

В случая срещу ищеца е образувано и проведено наказателно производство, като с Постановление от 27.10.2010г. по ДП №313/2010г. по описа на ОД на МВР В. бил привлечен в качеството на обвиняем, а с влязло в сила на 29.03.2017г. Определение № 63 от 29.03.2017г. по НОХД № 49/2017г. на ВОС, съда е прекратил воденото срещу ищеца наказателно производство на основание чл. 369 ал. 4 от НПК, поради неизпълнение от прокуратурата на указанията на ВОС и САС.

Според трайно установената съдебна практика прекратяването на наказателното производство на основание чл. 369, ал. 4 от НПК (отм.); е равнозначно на недоказаност на обвинението, респ. недоказаност на участието на обвиняемия в престъплението, което съставлява основание по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ за търсене на отговорност за претърпени вреди /Решение № 291/16.11.2011 г. по гр. дело № 109/2011 г. на ВКС, III г. о. по чл. 290 ГПК, Определение № 1 от 6.01.2022 г. на ВКС по гр. д. № 1260/2021 г., IV г. о., ГК /.

Предвид изложеното настоящият състав приема, че предявените иски са допустими.

По предявеният иск за неимуществени вреди.

Настоящият състав приема, че от събраните по делото доказателства не се доказва въведените от ищеца претърпени неимуществени вреди и пряката им причинна връзка с незаконното наказателно преследване, поради което искът за неимуществени вреди е недоказан.

От гласните доказателства не се установяват и доказват търпени от ищеца неимуществени вреди. Свидетелските показания и на двамата свидетели са общи. Свидетелят С.ов, син на ищеца, заявява че ищеца се променил. Делата се отразили финансово, довели до проблеми в работата и емоционални такива. Свидетелят Г. е заявил, че ищецът се променил.

И двамата свидетели не посочва в какво се изразяват тези проблеми и емоционални

промени. Не посочват време, място и при какви обстоятелства са възприети от тях, което води до извода, че свидетелите не са осъществявали контакти с ищеца през периода на наказателното производство. Свидетелят Г. е заявил, че ищецът не е искал да се вижда с децата си. Свидетелят С.ов е заявил, че бил 9-10 клас, т.е. непълнолетен, когато е започнало делото срещу баща му /ищеца/, родителите му са били разведени, той е живял с майка си и бил отчужден от него. С оглед на това, че свидетелят е бил непълнолетен и са налице данни за липса на комуникация между свидетеля и ищеца, поради развода му с майката на свидетеля, съдът възприема показанията на този свидетел, като негови предположения, а не лични впечатления, поради което не кредитира същите.

През исковия период от 27.03.2010г. – датата на образуване на ДП№313/2010г. на ОД на МВР-В. до 29.03.2017г.- датата на прекратяване на наказателното производство ищецът е бил задържан, осъден и излежал ефективна присъда в РФ по Решение от 30.09.2016г. на Домодедовския градски съд, М. област на РФ за периода от 08.07.2015г. до 01.08.2018г., което се установява от приложеното по делото решение и писмо изх.№99-Н-Т-25/18 от 10.05.2019г. до ВКП отдел“Международен“. Предвид така установените факти, настоящият състав приема, че по делото не е установено във връзка с кое от двете наказателни производства са настъпили твърдените от ищеца вреди, доколкото свидетелите заявяват, че не знаят ищецът да е имал друго наказателно дело.

По делото няма и медицински данни, установяващи влошаване на здравословното състояние на ищеца, следствие на процесното наказателното производство.

От приложените по делото доказателства не се установява издадената зелена бюлетина от ИНТЕРПОЛ да е издадена във връзка с процесното наказателно производство, доколкото в приложеното писмо /л.45 от делото/ рег№А-6591/05.03.2021г. на МВР-Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ не е посочено по искане на кой орган е издадена.

По делото няма данни, че трудовата заетост на ищеца е била препятствана вследствие незаконното наказателно преследване.

Предвид изложените по-горе мотиви искът за неимуществени вреди следва да бъде отхвърлен, като недоказан.

По иска за имуществени вреди.

По отношение на имуществените вреди съдът счита предявения иск за неоснователен и недоказан. НПК урежда отговорността за разноси в наказателното производство, които съдът определя по реда на чл.301, т.12 НПК, без обаче да предвижда възможност за лицето, което е признато за невинно или наказателното производство срещу него е прекратено да претендира за направените в хода на наказателното преследване съдебни разноси. Съгласно чл.187, ал.1 НПК, разноските по наказателното производство се посрещат от сумите, предвидени в бюджета на съответното учреждение. Когато подсъдимият бъде признат за виновен, съдът го осъжда да заплати тези разходи. Съгласно чл.190,ал.1 НПК, когато подсъдимият бъде признат за невинен или наказателното производство бъде прекратено, разноските по дела от общ характер остават за сметка на държавата. Това са разноските, извършени от бюджета на съда или на съответния орган на досъдебното производство, без разноските, извършени от подсъдимия. Липсващата процесуална възможност да се упражни претенцията за разноси в наказателния процес обуславя извод, че разходваните средства в

хода на наказателното преследване, приключило с оправдателна присъда или прекратено в хипотезите на чл.2, ал.1 т.2 ЗОДОВ, се явяват за лицето, подложено на неоправдана наказателна репресия, имуществена вреда, за която държавата дължи обезщетение, тъй като то има право на адвокатска защита във всеки стадий на това производство. /ТР по тд № 1/2017 г.ОСГК на ВКС/.

От данните по делото се установяват и доказват настъпили имуществени вреди за ищеца в размер на 700лв., разходи за изплатено адвокатско възнаграждение, както следва: По договор за правна защита и съдействие от 27.10.2010г. платени в брой 200лв., договорът е приложен на л.164 от ДП 313/10г./. По договор за правна защита и съдействие от 01.09.2011г. платени в брой 500лв., договорът е приложен на л.281 от ДП 313/10г./.Посочените разходи са в причинно следствена връзка с прекратеното наказателно производство.

Настоящата инстанция приема, че претендираната сума от 3000лв. по договор за правна защита и съдействие от 16.04.2012г. не е доказана като извършен разход по наказателното производство. От приложеният към исковата молба договор е видно, че предмет на същия е защита по НОХД №368/2011г. на ОС-В.. Съдът констатира, че посоченият договор не е приложен по НОХД №368/2011г. на ВОС, извършени разходи по производството са тези, за които са приложени доказателства за извършването им до приключване на делото, следователно не може да се приеме, че ищецът е претърпял имуществена вреда от 3000лв. във връзка с водене на делото.

Предвид изложеното искът за имуществени вреди се явява частично основателен, като до пълният предявен размер следва да се отхвърли като недоказан.

Относно началния момент на претендираната законна лихва, по отношение обезщетението за имуществени вреди, съдът като взе предвид и установената практика счита, че същата е дължима от 29.03.2017г., тъй като отговорността на държавата за вреди възниква от момента на влизане в сила на определението на съда за окончателно прекратяване на наказателното производство срещу обвиняемия/ищеца/ на осн. чл. 369, ал. 4 (отм.)от НПК, което е необжалваемо и влиза в законна сила на датата на постановяването му, до окончателното изплащане на главницата.

От ответната страна своевременно в отговора на исковата молба е наведено правопогасяващо възражение за погасяване на лихвата с тригодишна давност. Съгласно чл. 111, б“в“ предложение второ от ЗЗД с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за лихви, следователно лихвата за периода от 29.03.2017г. до 18.03.2019г. е погасена по давност, поради което законна лихва е дължима от 18.03.2019г.

Предвид изложеното съдът намира претенцията за присъждане на имуществени вреди за частично основателна и доказана, като следва да се присъди обезщетение в размер от 700 лв., а до пълния размер от 3700 лв. искът следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан по размер.

На основание чл. 78 от ГПК във вр. с чл. 9а и чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ и с оглед изхода от делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноските за внесената държавна такса –10 лв. Следва да се осъди ответника да му заплати и адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от иска в размер на 24,64 лв.

Ответната страна не е направила искане за присъждане на разноски.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск от С. Г. Г., ЕГН ***** с постоянен адрес: гр.С, ул.“ПФН“№47 срещу Прокуратурата на РБ, ЕИК 121817309, гр.С, бул. „В.“ №2 с основание чл.2,ал.1, т.3 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди по ДП № 313/2010 г. по описа на ОД на МВР – В., прокурорска преписка №851/2010г. на Окръжна прокуратура-В. в размер на 1000 000 /сто хиляди/лева, ведно със законната лихва от увреждането до окончателното изплащане на сумата, като недоказан.

ОСЪЖДА Прокуратурата на РБ, ЕИК 121817309, гр.С, бул. „В.“ №2 да заплати на С. Г. Г., ЕГН ***** с постоянен адрес: гр.С, ул.“ПФН“№47

на основание чл.2,ал.1, т.3 от ЗОДОВ обезщетение за претърпени от него имуществени вреди по ДП № 313/2010 г. по описа на ОД на МВР – В., прокурорска преписка №851/2010г. на Окръжна прокуратура-В. в размер на 700 /седемстотин/ лева, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 18.03.2019г. до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля иска в останалата му част над 700 лв. до общо претендираните 3700лв., като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Прокуратурата на РБ, ЕИК 121817309, гр.С, бул. „В.“ №2 да заплати на С. Г. Г., ЕГН ***** с постоянен адрес: гр.С, ул.“ПФН“№47 сумата в общ размер на 34,64лева, представляваща разноски по производството от които 10 лв. за внесена държавна такса и 24,64 лв. адвокатско възнаграждение .

Решението може да бъде обжалвано пред САС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при ОС – В.: _____